

...ja koduluulet luges lukukeel

Laulik

Karjateelt ja külavainult
kuulsid hõbehelinaid.
Kaja kõigest jäänud ainult -
siiski sellest osa said.

Taputaras õitses uba,
lõoke laulu lirstas...
Aga sõjajumal juba
hukuhambaid kiristas.

Uibuaias õnnepaelu
kuldnokk kiudeks lahutas.
Tapper tagus mürginaelu,
vaenukires vahutas.

Pääsukeste piiri-pääri
lembust põue tilgutas.
Mure musti saapasääri
salu vahelt vilgutas.

Surmasoomus külla kandus,
tanumad jäid tuulele,
aga süda sulnis andus
lapsepõlve luulele.

Kodulootund

Aida ees algas see õpetlik lugu:
kukel on hari ja kanal on pugu.
Notsul on harjased, utt annab villa.

Poeg, ära varandust tuulde pilla!

Kõrb on veloom, raudjas on ratsu.

Ära sa tormi tabada katsu!

Kui poleks Kirjakut, poleks meil piima.

Õilsamad ihad pead täide viima!

Kiisul ja kutsul on karvased sabad.

Mõtted olgu sul julged ja vabad!

Talveidüll

Päev läbi pilvist pehmeid helbeid langes,
noor lumi kattis maad kui mõrsjaloor,
ma kissitasin silmi, seistes hanges,
kui künka taha kadus palgivoor.

Ramb tuulevaikus. Kerge härmavidu
ja taliaur, mis kerkis külateelt -
nii päeva näkku kirjutati ridu
vaid selle jaoks, kes mõistis talvekeelt.

Laiskleebelt loivas läände jahtuv päike
ja paitas põõsaid valgepõsiseid.
Ma seisin hardunult. Ma olin väike
ja veetsin tunde talitõsiseid.

Unelm

Unelm oli suur ja laps oli väike,
imedemaale ta sooritas käike.

*Alleed ja õitsvad jasmiinid,
lahesuus taltsad delfiinid,
lõunaks kalkunipraad.*

Memm oli range ja vits oli valus,
rännuõhina jahutas jalus.

*Porine külatanum,
toanurgas taarianum,
õhtuks saab kiisast uhhaad.*

Memm läks mulda ja laps laia ilma,
imedemaale randus ta laev,
kätte sai kõik, millest enne jäi ilma,
jasmiinid, delfiinid ja kalkuniprae.

*Unelm on suur, unelm on tuttav,
uusi vaid aardeid on taga nutta:
kiisakonti ja kaerakõrt,
tänavapori ja taaritõrt.*